

[Jens Foged.]

heder nu bliver gennemført og vi på den måde får en klageinstans, har dette lovforslag, som det er fremsat af det konservative folkeparti, ingen muligheder for i det hele taget at nå frem til en endelig afgørelse. Man foreslår ikke alene, at der indføres en klageinstans, men også, at klagen skal have opsættende virkning. Det er noget nyt, og derfor beder jeg om, at det lovforslag, som er fremsat af hr. Lembourn, må komme til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Det kom det ikke mellem første og anden behandling, men jeg beder om, at vi får mulighed for nøjere at diskutere de problemer, der er deri, mellem anden og tredje behandling.

Jeg vil gerne give udtryk for, at vi fra venstres side stedse har bedt om at få en klageinstans, og når jeg nu i dag hører det ærede medlem hr. Lembourn ligesom slå sig for brystet, som om det er noget, det konservative folkeparti altid har været så ivrig efter at få gennemført, kan jeg måske sige, at jeg i fjor, da der var en konservativ minister, anmodede om en klageinstans også her fra talerstolen, men da kunne jeg altså ikke få den igennem. En lille hjælp på daværende tidspunkt, så ville problemet have været klaret allerede nu.

Vi er altså ikke imod at få en klageinstans, tværtimod. Vi ønsker det, vi har procederet for det i årevis, og vi er tilfredse med, at vi nu nærmer os det tidspunkt, hvor det virkelig kan gennemføres. Vi takker finansministeren for det tilsagn, han i så henseende har givet.

Venstre kan under henvisning til det, jeg her har sagt, stemme for ændringsforslaget til § 54, stillet af finansministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget. Skatteyderen kan efter denne udformning unddrage sig den automatiske forskudsforhøjelse ved selv at indgive et forskudsskema og kan dermed opnå en separat behandling, hvilket venstre lægger megen vægt på.

Målet for kildeskatten har efter venstres opfattelse — og det er vel for øvrigt alles opfattelse — været den bedst mulige samtidighedsskat. Jeg skal lige i den anledning minde om, at venstre har fremsat et lovforslag i denne samling — vi har endnu ikke fået det nævneværdigt behandlet i udvalget — der indeholder endnu videre gående lov-

ændringer, end der her er tale om, til løsning af dette problem. Jeg håber, at finansministeren vil benytte tiden indtil næste folketingssamling til nøje at bearbejde venstres forslag, for at vi kan nå endnu et skridt videre i retning af bedre kildeskatteforhold, noget, alle vel ønsker, og også i retning af forenkling. Venstre har netop i lovforslaget lagt vægt på en yderligere forenkling.

Venstre kan tiltræde lovforslagets nr. 6, der omhandler statens betalinger til kommunen. Vi finder det rimeligt med en mere glidende udbetaling, og det er efter vor opfattelse en rimelig langtidsløsning, man her er kommet ind på. Kommunerne har da også givet tilslutning til forslaget, selv om der kan være særtilfælde, som så kan behandles for sig.

Med hensyn til spørgsmålet om den medhjælpende hustrus skatteforhold hilser venstre med tilfredshed, at finansministeren her har givet tilsagn om gennemførelse af en pristalsregulering af de 12.000 kr., som nu maksimalt kan henføres til særskilt beskatning for hustruer. Vi har ikke hermed givet udtryk for, at vi finder, at problemet om medhjælpende hustruer er helt løst, og vi har heller ikke, slet ikke, givet udtryk for, at sambeskatningsproblemerne i al almindelighed er løst. Vi må i skatteudvalget helt anderledes tage fat på disse problemer i næste folketingsår, arbejdet må og skal føres videre. Efterhånden som mange andre problemer finder deres løsning, må dette her også kunne løses.

For pensionisternes vedkommende har vi heller ikke fundet de vises sten endnu. Der er stadig helt urimelige konsekvenser af blot en mindre arbejdsindtægt oven i pensionerne. De foreslåede ændringer er en tilnærmelse til andre skatteydere, og heri er venstre enig.

Ændringsforslag nr. 6, stillet af de konservative, kan vi ikke tiltræde. Med hensyn til aktieudbytte finder vi, at det er så analogt med andre svingende B-indtægter, at en udsondring af et specielt område næppe er tilrådelig. Konsekvensen ville blive et utal af krav om andre B-indkomsters tilsvarende behandling, og det er næppe gennemførligt.

Jeg kunne nævne eksempler på mindst lige så store svingninger. Jeg bor i en egn, hvor kartoffeldyrkning er almindelig for